

Uchwała nr 112/2009
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 23 grudnia 2009 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Głuszcycy nr XXXIII/189/2009 z 30 listopada 2009 roku w sprawie podatku od środków transportowych

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność § 1 pkt. 4 w zakresie ustalenia stawki podatku w przypadku ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniejszej niż 12 ton o trzech osiach jezdnych z zawieszeniem innym niż pneumatyczne lub uznane za równoważne pneumatycznemu, z powodu istotnego naruszenia art. 10 ust. 1 pkt.4) lit. a) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r., Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 3 sierpnia 2009 r. w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych (M.P. Nr 52, poz. 742).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Głuszcycy nr XXXIII/189/2009 z 30 listopada 2009 roku w sprawie podatku od środków transportowych wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu Zamiejscowego w Wałbrzychu dnia 3 grudnia 2009 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 3 sierpnia 2009 r. w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych (M.P. Nr 52, poz. 742).

Przedmiotową uchwałą organ stanowiący ustanowił w § 1 pkt. 4 stawkę podatku od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniejszej niż 12 ton o trzech osiach jezdnych z zawieszeniem osi jezdnych innym niż pneumatyczne lub uznane za równoważne pneumatycznemu w kwocie 2574 zł.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć górnych granic stawek kwotowych określonych początkowo przez ustawodawcę, a następnie corocznie waloryzowanych w oparciu o wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych. Tryb waloryzowania oraz ogłaszania górnych granic stawek podatku od środków transportowych określa art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym: „Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza,

w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", górne granice stawek kwotowych na każdy rok podatkowy z uwzględnieniem zasady określonej w ust. 1, zaokrąglając je w górę do pełnych groszy."

Zgodnie z punktem 3 lit. d) tiret pierwszym obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 3 sierpnia 2009 r. w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych (M.P. Nr 52, poz. 742) w 2010 r. stawka podatku od ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton, w przypadku gdy masa całkowita zespołu pojazdów jest nie wyższa niż 36 ton, nie może przekroczyć 2.153,41 zł.

Określając stawkę podatku w odniesieniu do ciągników siodłowych lub balastowych o innym systemie zawieszenia osi niż zawieszenie pneumatyczne lub uznane za równoważne pneumatycznemu przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton w wysokości 2574 zł Rada Miejska przekroczyła górną granicę dopuszczalnych stawek w odniesieniu do tego rodzaju przedmiotów opodatkowania. W ten sposób istotnie naruszyła przepisy art. 10 ust. 1 pkt.4) lit. a) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Kolegium Izby zwraca także uwagę na potrzebę redakcji aktów prawa miejscowego w sposób ułatwiający ich poprawną interpretację oraz stosowanie.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Głuszycy przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski